హిడింబ పరిహాసం

ప్రాచీన గాథాలహరి

పి. గణపతిశాస్త్రి

ఆ బ్రాహ్మణకుటుంబంలోని వారంతా తమ మునిపల్లెనించి వేరొక మునిపల్లెకు ప్రయాణమైనారు. ఆ అరణ్యమార్గంలో అలజడి ఏమీ లేకుండా సుఖంగా సాగిపోతున్నారు. వారికామార్గం అంతా సుపరిచితమైనదే! ప్రయాణం చాలా వరకు సంతోషంగానే సాగిపోయింది.

ఆ అరణ్యంలో ప్రాతఃకాలవేళ మేలుకొన్న పక్షులు కలకలరవాలతో వారికి స్వాగతం ఇస్తున్నట్లుగా సందడిచేశాయి. పచ్చిక బయళ్లలో ఆడుకుంటున్న నెమళ్ల పింఛాలపై ప్రసరిస్తున్న లేత లేత సూర్యకిరణాలు చిత్ర చిత్రంగా వారికన్నులకు మిరుమిట్లు గొల్పుతున్నాయి. చెట్లకొమ్మలపై పరిగెత్తుకుపోతున్న ఉడతల చిరుకుచ్చులా బంగారు వెలుగుల్లో చిన్న చిన్న మెరుపులు మెరిపించాయి! ఆ అరణ్యం అంతా ప్రశాంతంగా సాగిపోతున్న ఆ కుటుంబంవారినందరినీ అడుగడుగునా పలకరిస్తున్నట్లే స్ఫురించింది.

అయితే వారి సుఖప్రయాణం అలాగ ఎంతోసేపు కొనసాగలేదు! ఝామ ఝామున్నర పొద్దెక్కేసరికి ఎండ కొంచెం చిటచిటలాడడం ప్రారంభించింది. అయినా వారా విషయం అంతగా లెక్కచెయ్యకుండా ఏవో కష్టసుఖాలు మాటలాడుకొంటూ అలాగే సాగిపోతున్నారు.

వారిలో వృద్ధబ్రాహ్మణుడా కుటుంబాని కంతటికీ పెద్ద. ఆయనధర్మపత్ని ముసలి పండు ముత్తయిదువ. ఆ బ్రాహ్మణుని జ్యేష్ఠకుమారునికింకా కౌమార ప్రాయమే! పదహారేళ్లైనా నిండలేదు. రెండవవానికి ఇంచుమించుగా అదే వయస్సు. మూడవ కుమారునికి ఉపనయనం చేసే ఈడు వచ్చింది. ఏడెనిమిది ఏళ్లైనా నిండని ఆ పసివాణ్ణి తల్లి చెయ్యిపట్టుకుని నెమ్మది నెమ్మదిగా నడిపిస్తున్నది. అతడు మధ్య మధ్యన ఆ మహారణ్యంలో కనిపించే చిత్రవిచిత్రాలనుగురించి ఏవేవో వింత వింత ప్రశ్నలడుగుతున్నాడు.

ఇంతలో హఠాత్తుగా వారందరిపైన ఒక పెద్ద ప్రళయం విరుచుకుపడింది! వారి ఎదట ఒక రాక్షసుడు కాలయముడిలా ప్రత్యక్షమైనాడు! నల్లని జుంజురు వెంట్రుకలు, ఎర్రని కళ్ళు, పురి కోరలలాగ కొనలుదేరినపళ్లు! అతనిని చూడగానే ఆ పసివాడు హడిలిపోయి తల్లి మాటున దాక్కున్నాడు. ఆ రాక్షసుడు చూడడానికింకా పదిపదహారేళ్ల యువకునిలాగే కనిపిస్తున్నాడు. అతనిచేతిలోని కరవాలం ఆ లేతఎండలో తోకచుక్కలా తళతళ లాడింది. మొదట అతడు అందరినీ హతమార్చి వెయ్యగలడనే నిశ్చయించారు వారంతా! అందరు ఒకరొకర్ని పొదువుకుని దిగాలుపడిపోయి ఆ ఆపత్తు గడిచి బయటపడడం ఎలాగా అని ఎంతో ఆందోళన పడ్డారు.

ఆ బ్రాహ్మణ కుమారులలో ఒకరిని తన తల్లి ఆహారంకోసం తీసుకుపోవాలనీ అందుకే వారి దారి అడ్డగించి నిలబడ్డాననీ ఆ రాక్షస కుమారుడు పెద్దగా అరిచాడు! ఆ మాటలు విని ఆ పండు ముత్తయిదువ వెంటనే స్పృహ తప్పి నేలమీద పడిపోయింది! శీతలోపచారాలు చెయ్యగా చెయ్యగా తిరిగి అతి కష్టంమీద సేదదీరింది.

ఆ వృద్ధ బ్రాహ్మణునికా ఘోర విపత్తులో దారి, తెన్ను కనబడలేదు! లోలోపల ఉబికి ఉబికి ఉప్పొంగిన అతని క్రోధం అంతా అశక్తుని కోపంలా అలాగే లోలోపలే అణిగిపోయింది! చిట్టచివరికాయన మనస్సులో ఒక్క ఉపాయం స్ఫురించింది.

తానే ఆ రాక్షసికాహారమై పోగలననీ తన కుటుంబం సంరక్షించబడవలసిందనీ కోరుతూ ఆయన వేయివిధాలుగా ఆ రాక్షస కుమారుణ్ణి బ్రతిమాలుకొన్నాడు.

ఆ రాక్షసుడు చిక్కి శల్యమైపోయిన వృద్ధుడు తనకవసరం లేదని విసిరికొట్టేశాడు! అతడు ఆ ముగ్గురు పుత్రులలోను జ్యేష్ఠుణ్ణి తీసుకుపోతానని గట్టిగా పట్టు పట్టాడు. లేకపోతే ఆ కుమారుల నందరినీ బలాత్కారంగా తీసుకుపోతానని బెదిరించడం మొదలు పెట్టాడు.

దానిమీద ఆ బ్రాహ్మణుడా రాక్షసుని చేతులు పట్టుకుని బ్రతిమాలుకున్నాడు.

"నాయనా! జ్యేష్ఠ పుత్రుడే నా వంశ ప్రతిష్ఠాపకుడు! నా అనంతరం వైదిక కర్మాధికారి కూడా అతడే. నాకిన్ని నీళ్లు వదలవలసినవాడు కూడా అతడే!"

ఆ పైన ఆ బ్రాహ్మణుని కంఠం గద్గదభారంతో వణికిపోయింది.

రాక్షసునికి ప్రాణం విసిగిపోయింది. తల్లిదండ్రుల ప్రసక్తిలేకుండా కుమారులనందరినీ బలాత్కారంగా తీసుకుపోయి ఉండవలసిందనీ, ఇప్పుడిక పశ్చాత్తాపపడి ప్రయోజనంలేదనీ అనుకొన్నాడు. తరవాత ఆ బ్రాహ్మణుని కౌగిలిలో అణిగిమణిగి తలదాచుకొన్న జ్యేష్ఠపుత్రుని విడిచివేసి కనిష్ఠపుత్రుని తీసుకుపోవాలని నిశ్చయించి ఆ రాక్షసుడు వెంటనే అతనిజబ్బ దొరకబుచ్చుకొన్నాడు. ఆ పసివాడు పాపం, తల్లిమాటున తలదాచుకొన్నాడు. తల్లి రాక్షసునితో ఆ పసివానికి బదులుగా తానే అతని తల్లికి ఆహారమైపోతానని అన్నది. కాని అతడు వృద్ధులను తీసుకుపోవడానికంగీకరించలేదు. పాపం! ఆ వృద్ధమాత అనేకవిధాలుగా ప్రాధేయపడింది. అయితే రాక్షసుడు తన మొండిపట్టు విడువలేదు!

ఇంతలో రెండవ కుమారుడు ధైర్యంగా రాక్షసుని ముందు నిలిచి "వారి నెందుకు బాధిస్తావు; నన్ను తీసుకుపో" అని ముందుకు సాగిపోయాడు. పాపం తల్లి తిరిగి రాక్షసుని కాళ్లమీద పడి రెండవ కుమారునికి బదులుగా తానే వస్తానని అన్నది. రాక్షసుడు వినిపించుకోలేదు. అతడు, ఆ రెండవ కుమారుడు కలిసి వెడుతూ నాలుగు అడుగులు ముందుకు సాగారు. అద్భుతజనని ఆ అఘాతం

భరించలేక నిలుచున్న పాటుగా అక్కడే స్పృహ తప్పి పడిపోయింది.

బ్రాహ్మణు డావిధంగా రాక్షసునితో కలిసి వెళ్ళిపోతూన్న రెండవ కుమారుని సమీపించి అతన్ని ముద్దు కౌగలించుకొని ఎంతో ఆప్యాయంగా ఇలాగన్నాడు.

"నాయనా! మధ్యమా! నీవు ఎప్పుడు ఎవరికిన్నీ అపకృతి చేసిఉండలేదు. ఎన్నడు నీ హృదయంలో అటువంటి సంకల్పమే ఉదయించి ఉండలేదు. సమస్త దేవతలు నిన్ను కంటికి రెప్పలా కాపాడగలరు! వారి అనుగ్రహంవల్ల, ఆ గాయత్రీ మాత కరుణాకటాక్షంవల్ల నీకు ఎటువంటి అశుభము కలగనేరదు! [illegible] వ్యర్థం కాలేదు. ఆ గాయత్రీమాతను సంస్మరించుకో! తిరిగి క్షేమంగా వచ్చి మమ్మల్ని అందరినీ కలుసుకుంటావులే! క్షేమంగా వెళ్ళిరా నాయనా!"

అని అతన్ని ప్రశాంతంగా సాగనంపి స్పృహతప్పి పడిపోయిన ధర్మపత్నికి పరిచర్య చెయ్యడానికై త్వరగా వెనుకకు మరలిపోయినాడు. అక్కడ మిగిలిన కుమారులిద్దరు ఆమెకు పరిచర్య చేస్తున్నారు.

విధికృతం తలుచుకొని ఆ బ్రాహ్మణు డనేక విధాలుగా దుఃఖించినాడు. అరణ్యవాసం చేస్తూ, ఆ అరణ్యంలో ఏ విధమైన రాక్షసబాధా లేకుండా సంరక్షిస్తున్న పాండవు లక్కడికి కనతి దూరంలోనే ఉన్నా — తమ కుటుంబానికటువంటి యాతన తప్పలేదే అని ఆ బ్రాహ్మణు డనేక విధాలుగా తన దురదృష్టం నిందించుకొన్నాడు. కొంతసేపటి కాయన భార్య సేదదేరింది. తన మధ్యమ కుమారు డావిధంగా కుటుంబ సంరక్షణకై రాక్షసునితో కలిసి వెళ్ళిపోయిన విషయం విని తిరిగి అనేక విధాలుగా ఆక్రోశించింది. ఆమె రోదనం కేవల అరణ్యరోదనమే అయిపోయింది! ఎంతగా కన్నులు పొడుచుకొన్నా ఎక్కడా కనుచూపుమేరలో ఆమెకు మధ్య కుమారుడు కనిపించలేదు.

ఆ రాక్షసుడు, ఆ బ్రాహ్మణ కుమారుడు అలాగ కొంతదూరం సాగిపోయేసరికి రెండు యామాలకాలం గడిచిపోయింది. తన

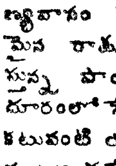

నారసింహ లేహ్యము

బంగారుతో చేరినది. మేహము విక్షాళ, విస్ఫుత్తువ మొదలగువాటిని హరించి బలమును శక్తివృద్ధిని కలిగించును. 20రు. డబ్బీ రు 8-4. పోస్టేజి అ15. పి.వి.ఎ. అండ్ కో, "ఆయుర్వేదభవనము" పెరిడేప,· [illegible]

తల్లికి భోజనవేళ సమీపించినదని చెప్పి రాక్షసుడా కుమారుణ్ణి కొంతదూరం తొందరగా నడిపించుకుపోయాడు. తరవాత ఆ బ్రాహ్మణకుమారుడు సమీపంలో కనిపించే కొలనులో స్నానం చేసి, సంధ్యవార్చి, క్షణకాలం గాయత్రీమాత నుపాసించి, శీఘ్రంగానే తిరిగి వచ్చివేస్తాననీ దానికి అనుమతి ఇవ్వవలసిందనీ కోరుకొన్నాడు. రాక్షసుడది అతని అంతిమాభీష్టంగా గౌరవించి, స్నానసంధ్యాదులు నిర్వర్తించుకొని త్వరగా తిరిగి రావలసిందని చెప్పి పంపించాడు.

ఆ కొలను కనుచూపు మేరలోనే కనిపించింది. బ్రాహ్మణకుమారుడా సరస్సులో దిగి స్నానం చేస్తూండడము, అతని జపతపాలు అన్నీ దూరంనించి జాగ్రత్తగా కనిపెడుతూనే ఉన్నాడు రాక్షసుడు.

అలాగ ఒక అరగడియ గడిచిపోయింది. అయినా బ్రాహ్మణ కుమారుడు తిరిగి రాలేదు! ఏమైనాడా అని ఆ రాక్షసుడు తిరిగి ఆ వైపు పరిశీలించి చూచాడు. ఎందుచేతనో బ్రాహ్మణ కుమారు డక్కడ కనబడలేదు!

అలాగ ఇంకొక అరగడియ కూడా గడిచిపోయింది. రాక్షసు డిక వేచిఉండలేకపోయినాడు. గట్టిగా పిలవాలని అనుకొన్నాడు. కాని అతని పేరేమో తెలియదు. పూర్వం వృద్ధ బ్రాహ్మణు డతన్ని "నాయనా! మధ్యమా!" అని ఆప్యాయంగా సంబోధించిన విషయం అతనికి జ్ఞాపకం వచ్చింది.

వెంటనే "ఓ మధ్యమా!" అని గట్టిగా గొంతెత్తి పిలిచాడు. ఎవరు మారు పలకలేదు. ఆ అరణ్యంలో చుట్టూ ఉన్న కొండగుహలు మాత్రం 'ఓ' అని మారు పలికాయి!

ఒక నిమిషం ఊరుకుని తిరిగి రాక్షసు డలాగే గట్టిగా "ఓ మధ్యమా!" అని పిలిచాడు. ఎవరు మారు పలకలేదు. గుహా ప్రతిధ్వనులు మాత్రమే వినిపించాయి. రాక్షసుడు తన యావచ్ఛక్తి వినియోగించి మళ్లీ గట్టిగా "ఓ మధ్యమా!" అని పిలిచాడు. ఈసారి మాత్రం "ఓయ్! ఓయ్! వస్తున్నాను! వస్తున్నాను!" అని ఒక ప్రత్యుత్తరం వినిపించింది.

ఆ అరణ్యంలో పొదరిండ్ల మధ్యనుంచి దారి చేసుకుని ఒక మహాపురుషు డక్కడ ప్రత్యక్షమైనాడు! అతడు అజానుబాహువు. మహా బలశాలి. రాక్షస కుమారు డతన్ని చూచి నిర్ఘాంతపోయాడు!

"ఎవరు నీవు!"

"నేనూ మధ్యముడనే! ఆ బ్రాహ్మణ కుమారునికి బదులు నన్ను తీసుకుపో!"

"ఆ మధ్యముడు దేమైనాడు?"

"ఏమైతే నేమిలే! నేనూ మధ్యముడనే నా! నీతో కూడా నన్ను తీసుకుపో!"

"నీ వా మధ్యముడవు మాత్రం కాదు!"

"నే నసత్యం చెప్పలేదు! మా అమ్మసంతానములో నేను మధ్యముడనే!"

"ఆమె నామధేయం?"

"కుంతీదేవి!"

"నీ పేరు?"

"భీమసేనుడు!"

"భీమసేనుడా!" అని ఆ రాక్షసకుమారుడు కొంతసేపటివరకు అలాగే నిర్ఘాంతపోయాడు! కుంతీదేవి, పంచపాండవులు - భీమసేనుడు ఈ పేరు లన్నీ అతని చిన్నతనంలో ఎప్పుడో వినిపించి నట్లే ఉన్నాయి! కాని అతనికా విషయా లంత స్పష్టంగా తెలియవు. వేళ మించిపోతున్న సమయంలో ఇక అవి తెలుసుకోవాలనికూడా ప్రయత్నించలేదు! భీమసేనునికి కూడా ఆ రాక్షసకుమారుని ముఖం మాచాయగా ఎక్కడో చూచి నట్టే గుర్తున్నది. కాని అతనికా విషయం స్పష్టంగా గుర్తుకు రాలేదు! రాక్షసకుమారునికేసి అలాగే చూస్తూ నిలబడిపోయినాడు! కొంతసేపటికి ఇలాగ ప్రశ్నించాడు:

"నీ పేరెవరు?"

"ఘటోత్కచుడు."

"ఘటోత్కచుడా!"

"అవును! అలాగ నిర్ఘాంతపోతున్నావేమిటి?"

"ఏమీ లేదు గాని మీ అమ్మగారి పేరేమో అడగవచ్చునా?"

"దానికేమి! ఆమె పేరు హిడింబ!"

ఆ మాట వినేసరికి భీమసేను డలాగే నిర్ఘాంతపడిపోయాడు. తరవాత అతని ముఖంలో అనేక సంతోషచ్ఛాయ లుదయించాయి! క్షణకాలంపాటు అతడేమీ అనలేక అలాగే శిలాప్రతిమలా నిలుచున్నాడు. ఘటోత్కచు డతన్ని తొందరపెడుతూ అన్నాడు:

"మాఅమ్మగారికి భోజనవేళ మించిపోతూంది! తొందర తొందరగా నడిచిరా!"

"నేను రాను! నీవే లాక్కుపో!" అన్నాడు భీమసేనుడు బింకంగా!

"ఏం?"

"నా యిష్టం!"

"అయితే నీ పని పట్టిస్తానుండు!" అని చెప్పి ఘటోత్కచు డాపక్క నేఉన్న పెద్ద పెద్ద బండి గురివెంద తీగలతో అతని నడుము చుట్టూ గట్టిగా కట్టి బరాబరా లాగుకుపోవాలని ప్రయత్నించాడు. కాని ఎంత ప్రయత్నించి, కాయశక్తులా లాగినా ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు సాగలేకపోయాడు! ఘటోత్కచునికా

మిట్టమధ్యాహ్నం ఎండలో ముచ్చెమటలు పోశాయి!

భీమసేను డతన్ని ఎత్తి పొడుస్తూ—

"ఇంతేనా నీ శక్తి!" అన్నాడు.

ఘటోత్కచుడు మళ్ళీ బలంగా లాగాడు! ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు సాగలేదు!

"ఏం! ఏమంటావు?" అన్నాడు భీమసేనుడు బింకంగా. ఘటోత్కచుడు తన శక్తి యావత్తూ ఉపయోగించి మళ్ళీ గట్టిగా లాగి, భీమసేనుని బరబరా పదిఅడుగుల దూరం లాగుకుపోయాడు!

భీముడు కొంచెం సంతోషించి "సరే! నేనే వస్తాలే!" అని అతనితో కలిసి అలాగ ఇంకా చాలా దూరం నడిచిపోయాడు. ఘటోత్కచుడు తిరిగి తన బలం అంతా ఉపయోగించి ఇంకా తొందర తొందరగా రథంలాగినట్టుగా లాగుతూ అతనిని తన వెనకాలే తీసుకుపోయాడు

అలాగ ఇంకా కొంత దూరం పోయేసరికి వారికొక పర్వతము, దాని చుట్టూరా పెద్ద పెద్ద చెట్లు కనిపించాయి! ఆ చెట్ల నీడల్లో ఆ ప్రాంతంలో ఎక్కడా ఎండపొడ కూడా ప్రవేశించడం లేదు!

అలాగ ఇంకా కొంచెం దూరం నడిచి వారిద్దరు పర్వతం దొలిచి నిర్మించిన ఒక పెద్ద పర్వతగృహంలో ప్రవేశించారు! ఘటోత్కచుడు తొందరగా గృహం లోపలికి వెళ్ళి తల్లికి తన సాహసకృత్యం నివేదించాడు. భీమసేను డాపర్వతగృహంలో ఒక శిలావేదికమీద కూర్చున్నాడు. మరుక్షణంలోనే ఘటోత్కచుని వెంటబెట్టుకుని హిడింబ అక్కడికి వచ్చివేసింది.

లోపలికి వస్తూనే ఆమె ఎదురుగా తీగలతో సతమతమవుతూన్న భీమసేనునిచూచి పక్కుమని ఒక్క నవ్వు నవ్వి, ఘటోత్కచుని ముంగురులు మునివేళ్లతో దువ్వుతూ, కళ్లు మిలిగా వాల్చి అతనితో ఇలాగన్నది.

"అయ్యో! వ్రి తండ్రీ! వీరినా నీవు తీసుకు వచ్చింది?"

"ఏం! ఎవరీయన?"

"అయ్యో! ఈయన సాక్షాత్తూ దైవతమే కదా!"

"ఎవరికి?"

ప్రసిద్ధమైన నంజనగూడు సాద్వసారి వారి
అగత్యమైన కుటుంబ ఔషధములు
కాస్మస్ కస్తూరి మాత్రలు...సీసా 0-6-0
కర్జక్ గోరోజన మాత్రలు... ,, 0-8-0
బాలక్స్ విరేచనమగుటకు మాత్రలు... ,, 0-6-0
మా మందుల పూర్తి జాబితాకు వ్రాయుడు
యునైటెడ్ కన్సర్న్, బందరు వీధి, మద్రాసు-1. విజయవాడ

"నాకు, నీకూను!"

"అంటే!"

"ఈయన నీకు పితృపాదులు!"

"నిజంగా!"

పిమ్మట హిడింబ భీమసేనుని పాదాలు ముట్టి—

"ఆర్యపుత్రులకునమస్కారం!" అన్నది

దానితో ఘటోత్కచుని అనుమానం తీరిపోయింది! భీము డతన్ని ఆప్యాయంగా దగ్గరకు తీసుకొని కౌగలించుకొన్నాడు! ఘటోత్కచు డాయనకు సాష్టాంగ నమస్కారంచేసి తన అపచారాలు మన్నించవలసిందని వేడుకొన్నాడు.

పిమ్మట ఘటోత్కచుడు హఠాత్తుగా లేచి నిలబడి అడిగాడు: "అమ్మా! మరి ఈపూట మీ భోజనం మాట?"

"అవును సుమా! ఈ ఆనందంలో మరిచేపోయానే!"

"అయితే ఇప్పుడే వస్తానుండు!" అని ఘటోత్కచు డొక అంగలో ద్వారందగ్గరికి పరుగెత్తుకుపోయాడు!

హిడింబ తొందరగా అతని వెంట వెళ్లి—

"నాయనా! ఈపూటకు కంద మూల ఫలాలు చాలులే!" అన్నది. ఘటోత్కచుడు సరే' అని తొందరగా అడవిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

హిడింబ తిరిగివచ్చి నెమ్మదిగా భీమసేనుని కెదురుగా శిలా వేదిక మీద కూర్చున్నది. అత డత్యాశ్చర్యంగా ఆమెకేసి చూసి ఇలా గడిగాడు!

"ఏమిటి హిడింబా! ఈ దారుణం!"

హిడింబ మళ్లీ కళ్లు వాల్చి—

"ఈ అరణ్యంలో మీ ధర్మపరిపాలన ఎలాగ సాగుతున్నదో పరిశీలింతామని ఈ ఎత్తు వేశాను!" అన్నది.

"ఆహా! ఈనాడు రాక్షసులే ధర్మపరీక్షకులైనారే!"

"అవును! మరి మానవులే రాక్షసులైపోయి నప్పుడు గత్యంతరం?"

భీమసేను డా మాటతో మరి నోటమాట లేక స్తంభించిపోయాడు!

"అయితే నా పరిపాలన పరీక్షకేనా ఇదంతా?"

"అవును!"

"ఒకవేళ తప్పి జారి ఆ బ్రాహ్మణకుటుంబానికి అపచారం జరిగి ఉంటే?"

"మరి పరీక్షలో మీ రోడిపోయారన్నమాటే!"

"ఎంతటి సాహసం! సరేగాని, నీవు వేసిన ఈ ఎత్తువల్ల ఆ బ్రాహ్మణకుటుంబం ఎంతటి అలజడి పాలైపోయిందో కొంచెమైనా గ్రహించావా?"

"సరేగాని ఈ నాలుగేళ్లనించీ మీదర్శ భాగ్యం కలగకనా కళ్లలాగ కాయలు కాచాయో గమనించారా!"

భీమసేనుని కప్పుడు తన తప్పిదం తెలిసింది. పొరబాటే అనుకున్నాడు. అయినా హిడింబ అన్న మాటల అంతరార్థం మాత్రం పూర్తిగా అతని కవగాహన కాలేదు. అలాగే ఆశ్చర్యంగా ఆమెకేసి చూసి నెమ్మదిగా అడిగాడు.

"అయితే ఇక్కడికి మారాక గ్రహించావన్నమాట! ఇదంతా కేవలం పరీక్షకోసం కాదన్నమాట!"

"ఆ మాట నానోట అనిపించాలనా మీ ఊహ!"

భీముడు తిరిగి అలాగే కళ్లప్పగించిచూస్తూ మరింతగా ఆశ్చర్యపోయాడు. హిడింబ చెప్పిన ఈ మాటకూడా ఎంతవరకు విశ్వసించాలో అతనికి బోధపడలేదు.

"అయితే హిడింబా! కాకిచేత కబురంపితే నీ పాదాలదగ్గర వాలిఉండు నే! ఎందు కింతటిపని చేయించావు!"

"నా కంతటి దైన్య మేల?"

"సరేగాని పాపం దీనికోసం మన పసివాడెంత శ్రమపడిపోయాడో గమనించావు కాదుగదా!"

"పోనీ ఈ విధంగానైనా వాడిమీద మీ కింతటి జాలి కలిగింది! అదే పదివేలు! ఇన్నాళ్లనించీ వాడినెనా చూడాలని—ఒక్కమారు మీకు తోచలేదు గదా!"

"ఇన్నాళ్లనించీ చూడకపోయినా ఈ వేళతో వాడి దుండుకు చేష్టలన్నీ తెలిసిపోయాయిలే!" అన్నాడు భీమసేనుడు! తరవాత ఎంతో ఆప్యాయంగా ఆమెను దగ్గిరికి తీసుకుని కొంటెగా నవ్వుతూ—

"ఎంతటి రాక్షస పరిహాసం!" అన్నాడు.

ఆమె "అదిగో! ఘటోత్కచుడు వస్తున్నాడు!" అన్నది అతనిపట్టు విడిపించుకుని.

"అయితే ఈ వేళ నీ నరమాంసాహారం మాట!" అన్నాడు భీముడు.

"అయితే—నేను నరమాంసం తింటున్నాననేనా మీ నమ్మకం!"

"కానినా డింతటి విచిత్ర ప్రవృత్తి కలగడం అసంభవం!"

"అంతేనా మీరు గ్రహించింది!-అయితే సరే! మీరు నా సరసనే ఉన్నారుకదా! ఆ ముచ్చట కూడా నేనే తీర్చుకుంటాను!" అన్నది హిడింబ ఏమీ తొణకకుండా!

భీమసేను డీ పలుకులో అంతరార్థం గ్రహించుకొని విరగబడి నవ్వడం మొదలు పెట్టాడు.

అంతలో ఘటోత్కచుడు తీయ తీయని ఫలాలతోను కందమూలాలతోను అక్కడ, ప్రత్యక్షమైనాడు! ★